

DÜNYA BARIŞI İÇİN İSVEC VE FİNLANDİYA'YA HAYIR!

Üstün BOL, 3 Şubat 2021

<https://hertaraf.com/koseyazisi-ustun-bol-dunya-barisi-icin-isvec-ve-finlandiya-ya-hayir-3492>

Rus klasiklerini okurken, Tolstoy'da, Dostoyevski'de Rus karakterlerin Avrupa hayranlığını bir yandan garipsemiş, bir yandan da toplum olarak benzeştığımızizi düşünmüştüm. Rus sosyetesini öncelik Fransızlarda olmak üzere, çocuklarına Alman bakıcılar tutuyor, evlerinde Avrupalı hizmetkarlar çalıştırıyorlardı. Evdeki mobilyalar, mutfak eşyaları Avrupa'nın modasına göre belirleniyor, pişirilen yemekler Avrupa mutfağından seçiliyor, balolarda Avrupa'nın müzikleri ve dansları tercih ediliyordu. Bu hayranlığa karşın Avrupa tarafında ise hâkim olan düşünce Rus korkusuydu. Avrupa bir gün Rusların ülkelerine saldıracağıyla endişesiyle geçiriyordu günlerini.

Bu hayranlığa rağmen oluşan korkunun sebebinin anlamak kolay değil. Mezhep farklılığı gibi suni nedenler bu korkuyu açıklamaya yetmiyor. Bu hayranlık ve korkunun tarihi, psikolojik nedenleri olmalı. Gerekçe ne olursa olsun bugün için de söyleyebiliriz ki hala Rusların Avrupa Hayranlığıyla, Avrupalıların Rus korkusu devam ediyor. Şöyle ki:

Sovyetler Birliği Devlet Başkanı Mihail Gorbaçov'un açıklık ve yeniden yapılanma (Glasnost ve Perestroyka) politikasının etkisiyle önce Polonya'da sendika eylemleri başlamış ardından da Doğu Bloku ülkelerini reform heyecanı sarmıştı.

Bu heyecan hızla yayılarak Doğu Almanya'yı da etkisi altına aldı. Batı'ya geçmek için Macaristan, Polonya ve Çekoslovakya'da insanlar Doğu Almanya Büyükelçiliklerinde kuyruklar oluşturdu. Doğu Almanya hükümeti bu 'seyahat düzenlemesi'ne sıcak yaklaştığını açıklayınca Duvar'ın akibeti de artık belli olmuştu.

Bu açıklamanın yapıldığı akşam insanlar duvara yürümeye başladılar ve birkaç saat içinde herhangi bir müdahale olmadan duvar yıkıldı. 9 Kasım 1989'da duvarın yıkılmasının ardından kamuoyunda Soğuk Savaş'ın sona erdiği düşüncesi hâkim oldu. Duvarın yıkılmasının üzerinden bir ay geçmeden de 3 Ekim 1990'da iki Almanya birleşme kararı aldı.

Soğuk Savaş'ın Berlin duvarının yıkılışı ile sona erdiği söylene de savaşı asıl bitiren 1991 yılında Sovyetler Birliğinin dağılmasıydı. Sovyetler Birliği Batı'yla girdiği silahlanma yarışında ağır ekonomik bir darbe almış, baskı politikaları birliği bir arada tutmaya yetmemiş, nihayetinde yönetilemez bir duruma gelen Sovyetler Birliği dağılarak Bağımsız Devletler Topluluğu'na dönüşmüştü. Böylelikle 1922 yılında kurulan Sovyetler Birliği 1991 yılında tarihe karıştı.

1949 yılında kurulan NATO'nun askeri faaliyetlerini artırarak dünya genelinde yayılmacı bir

strateji geliştirmesi üzerine başta SSCB, Bulgaristan, Doğu Almanya, Macaristan ve Romanya olmak üzere sosyalist blok ülkeleri Varşova Paktını kurduğunda yıl 1954'ü gösteriyordu. SSCB'nin dağılmasından birkaç ay sonra Pakt kendini feshettiğinde tarih 1 Temmuz 1991'di.

O yılları hatırlayanlar dünyada büyük bir romantizm yaşandığını, Varşova Paktı'nın dağılmasıyla, dünya barışının artık hayal olmaktan çıktığını, NATO'ya artık gerek kalmadığını hatta NATO'nun da kendini feshetmesi gerektiğinin konuşulduğunu hatırlayacaklar.

Konuşulanların aksine öyle olmadı. SSCB içinden onlarca 'bağımsız' devlet kuruldu. Bağımsız Devletler Topluluğu bir süre sonra fonksiyonunu yitirdi ve devletler topluluktan ayrılarak kendi 'özgür iradelerine' kavuşular. En azından romantik senaryo böyleydi!

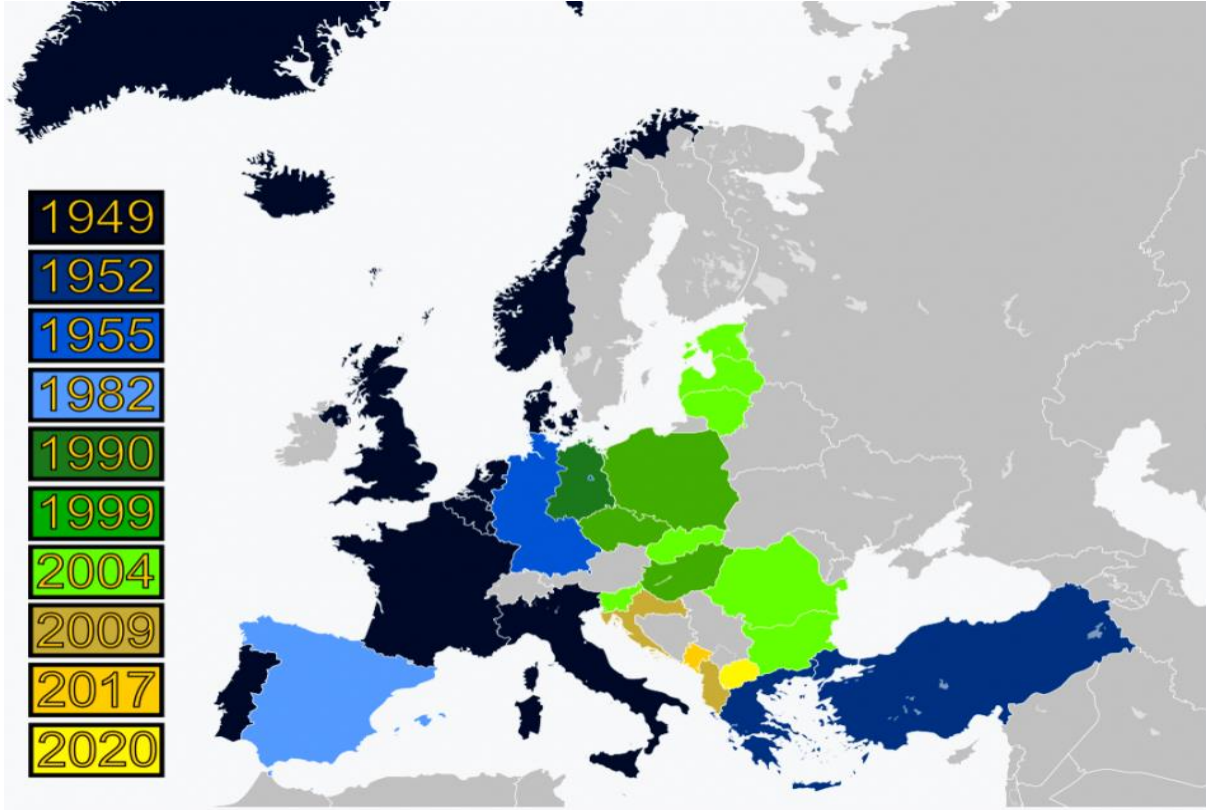
Rusya kısa bir süre içinde toparlandı ve birliğinden ayrılan 'bağımsız' devletlerin yönetimini bir şekilde kendi taraftarlarıyla domine etti. Seçimlerin yapılması, parlamentoların teşkil edilmesi büyük oranda Rusya'nın tercihlerine göre gerçekleşti. Aradan geçen otuz yıldan fazla zamanda bile durum hala aynı. Halihazırda Rusya'yla fiili bir savaş yaşamış Çeçenistan'da bile Rus yandaşı bir yönetim mevcut.

Rusya için işlerin iyi gitmediği tek coğrafya batı sınırlarıydı. Eski müttefikleri, Romanya, Polonya, Macaristan, Bulgaristan, Çekoslovakya, bugünkü isimleriyle Slovakya, Slovenya ve diğer ülkeler bu emir komuta zincirinin dışında kaldılar.

Rusya ile Batı bloğu arasında SSCB'nin dağılmasının ardından kayıt altına alınmamış olsa da varılan mutabakat gereği NATO'nun genişlememesi gerekiyordu. Rusya için tehdit unsuru olmaması şartıyla adı anılan ülkelerin emir komuta zinciri dışında kalmaları çok da problem değildi! NATO üyesi ülkelerle Rusya arasında birden çok sınır komşusu vardı ve NATO Rus sınırına doğru genişlemediği, askeri üslerini bu ülkelere kurmadığı ve tarafsız bölge hükmündeki bir nevi tampon bölge görevi gören ülkelere genişlemediği sürece bir tehdit olarak algılanmıyordu!

NATO, kamuoyundaki romantik ortama uygun olarak 1999 yılına kadar bu mutabakata bağlı kaldı. Ancak SSCB'nin dağılması ile birlikte Rusya'nın zayıflayacağı tezinin gerçekleşmediğini aksine, Rusya'nın eski birlik ülkelerinin çoğu üzerinde etkinliğinin hala sürdüğünü gördüğünde taktik değiştirerek mutabakata aykırı olarak genişleme stratejisini devreye soktu.

1999 yılında, Polonya, Macaristan ve Çek Cumhuriyeti NATO üyeliğine alındı. 2004 yılında Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya, Romanya, Slovakya ve Slovenya NATO'ya dahil edildi. 2009 yılında Arnavutluk ve Hırvatistan, 2017 yılında Karadağ, 2020 yılında Kuzey Makedonya NATO üyeliğine kabul edildi.

İsveç, Finlandiya, Ukrayna, Sırbistan, Bosna Hersek ve Gürcistan'ın adaylık başvuruları da Rusya'nın NATO tarafından kuşatma altına alınmasının devamı olarak değerlendirildi.

SSCB'nin dağılmasından sonra yaşanan başka fiili sebepler de Rusya'nın Batı karşısında defansını geliştirdi. 1. Körfez savaşında iç sorunlarla uğraşan Rusya gelişmelere müdahil olamamıştı. Rus aklı bu savaşın müttefikleri üzerinden kendisine yönelik bir saldırı olduğunu düşünse de müdahale edebilecek durumda değildi. 2. Körfez savaşında ise (2003) Rusya, doğrudan savaşın tarafı idi. 2011 yılında patlak veren Suriye savaşı ise Amerikan Rus savaşının açıkça ortaya çıktığı fiili bir durumdu. Amerika-NATO Rusya'nın Akdeniz'e açılan kapısına saldırarak bütün yönlerden Rusya'yı kuşatmaya devam ediyordu. Vekaletler savaşı şeklinde sürse, iki ordu sahada birebir çatışmaya girmese de uzun zaman sonra iki blok arasında fiili temas dönüşen ilk savaş Suriye savaşıydı.

Rusya, etrafının kuşatılmasına karşılık olarak Mart 2014'te Kırım'ı ilhak etti. Bu ilhak ile hem NATO'nun genişleme politikasına hem Suriye savaşında Akdeniz kapısının kapatılmasına cevap vermiş olacak, hem de Ukrayna'nın NATO üyeliği gibi bir maceraya sürüklenmesine dur demiş olacaktı.

ABD, NATO veya Batı bu mesajları görmemeyi ve çatışmayı yükseltmeyi tercih etti. Kuzey Batı yönünden Rusya'yı kuşatan Batı bloğu, Güney Doğu yönünde ise birkaç kademedede daha güvenli alanlara gerilemeyi tercih etti.

1960'lerden itibaren Amerika'nın Rus sınırı olarak işlev gören İran, İran İslam devrimi ile bu işlevini yitirdi. Amerika Rus sınırlarını artık Türkiye sınırları olarak belirlemişti. Bu kapsamda Amerikan/NATO üsleri ve askeri birlikleri Türkiye'de konuşlandı.

NATO-ABD kontrolünde, Türkiye'de: Konya, Muğla, Eskişehir, İzmit, Kütahya, Ankara, Diyarbakır, Malatya, Erzurum, Mardin, Rize, Sivas, Hatay, Ordu, Amasya, Samsun, Sinop, Bartın, Eskişehir, Çanakkale, İstanbul, Balıkesir, İzmir, Bursa, Tekirdağ, Antep, Mersin, Şırnak ve Urfa'da üsler kuruldu.

Bu üslerin kimileri dinleme ve radar faaliyeti sürdürürken kimileri füze ve nükleer bomba merkezleri ile silah depoları olarak faaliyet sürdürdü.

2020 yılından itibaren NATO-ABD Rus sınırı olarak daha da geriye çekilerek Yunanistan'a konuşlandı. Böylece, Rusya ile Yunanistan karasularından başlayarak Kuzey-Batı istikametinde İsveç'e kadar uzanan yeni bir savaş hattı çizildi.

Bu kapsamda Türkiye'deki üslerinin bir kısmını boşalttı. Yunan adaları üzerinde ise ciddi bir konuşlanma gerçekleştirdi. ABD-NATO benzer bir konuşlanmayı ise Romanya üzerinde son on yıldır yapmaktaydı. Romanya içinde kurulan üsler, silah depoları, radar üsleri olağanüstü bir şekilde hızla tamamlandı. Silahlanmanın hızla gerçekleştirildiği bir başka ülke ise Bulgaristan'dı. 2004 yılında NATO üyeliğine kabul edilen bu iki ülke hızla üslerle donatıldı silah ve mühimmat deposu haline getirildi. İlaveten NATO'nun bölgedeki lojistik gücü haline dönüştürüldüler.

Bu hareketlilik ve silahlanma Ukrayna üzerinde de yoğun bir biçimde sürdü. İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliği ile birlikte Rusya'nın Batı cephesinden kuşatılması tamamlanmış olacaktı. Bu gerçekleşirse bir sonraki aşamada bölgenin kara para aklama merkezi olarak çalışan Gürcistan'ın NATO üyeliği ile süreç devam edecekti.

1990'ların başında sona erdiğine ikna edildiğimiz soğuk savaş halen devam ediyor. Romantik batıcıların zannettiği gibi tek kutuplu bir dünya fikri gezegenimizi daha iyi bir yere götürmedi. Hoş, dünyanın tek kutuplu olduğu düşüncesi de ülke yöneticilerinin yönlendirmesiyle saf batılıların ürettiği ve hepimizi ikna ettiği bir yanılsamaydı.

Oysa harita üzerinde gördüğümüz Balkanlardan Norveç'e doğru ilerleyen hat üzerinde tarafsız bir bölge bırakılabilmiş olsaydı, bugün Avrupa'nın yaşadığı enerji krizi yaşanmayacak; bloklar arasında ekonomik faaliyetler bu tampon bölgede yer alan ülkeler üzerinden kolayca yapılabilecekti. NATO'nun aç gözlülüğü, doymak bilmez iştahı sayesinde hem dünya büyük bir savaşa doğru sürükleniyor, hem de halklar mevcut savaşın etkisiyle insani-ekonomik bir krizle uğraşılıyor.

1991 mutabakatına bağlı kalarak; NATO-ABD, Rus sınırına doğru genişlemek yerine mevcut sınırlarını muhafaza etmiş olsaydı: muhtemelen Irak, Suriye, Ukrayna savaşları gerçekleşmeyecek ve Kırım Rusya tarafından ilhak edilmeyecekti. Milyonlarca insan ölmeyecek, açlık ve yokluk dünyayı sarmayacak, milyonlarca insan evsiz ve yurtsuz kalmayacaktı.

Bununla birlikte bütün bu olanların stratejik bir hata olduğunu varsaymak sağlıklı bir düşünce gibi durmuyor. NATO ve ABD'nin bütün bu gelişmeleri bilinçli bir şekilde hayata geçirdiğinden şüphe yok! Ancak, bu plana dahil olmak ya da olmamak bizim elimizde! İsveç ve Finlandiya'nın NATO üyeliğine karşı çıkmak, NATO ve ABD'nin Rusya'yı kuşatmasına izin vermemek dünya barışının tesisi için çok önemli bir fırsat olabilir.

Ukrayna, İsveç ve Finlandiya'nın bloklar arasında tarafsız bir bölge olarak kalması, bir tampon bölge görevi görmesi hem dünyanın ekonomik faaliyetleri açısından hem de daha fazla insanın hayatını kaybetmemesi için önem arz ediyor. Aksi halde Avusturya-Macaristan Tahtının veliahdı Arşidük Franz Ferdinand'ın 28 Haziran 1914'te Gavriilo Princip adlı bir Sırp milliyetçisi tarafından öldürülmesi ile başlayan bir sürece doğru sürükleneceğiz!